

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. L.**, t. č. neznámého pobytu, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2007, č. j. OAM - 1 - 259/VL - 07 - 18 - 2007, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 7. 2008, č. j. 61 Az 37/2007 - 28,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 5. 4. 2007, č. j. OAM - 1 - 259/VL - 07 - 18 - 2007, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně neodůvodněná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“).

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 7. 2008, č. j. 61 Az 37/2007 - 28, zamítl žalobu žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného; a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, aniž by specifikoval důvody podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšším správní soudem bylo stěžovateli doručováno poučení o složení senátu na jím uvedenou adresu v kasační stížnosti pro účely doručování: K. 159, X K. Písemnost se soudu vrátila s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Opakovaně byla předmětná písemnost doručována na adresu Pobytového střediska Zastávka u Brna, kde stěžovatel podle obsahu soudního spisu naposledy pobýval. Držitelem poštovní licence byla soudu písemnost vrácena s tím, že adresát se odstěhoval. Podle úředního záznamu ze dne 5. 12. 2008, č. j. 6 Azs 56/2008 - 52, bylo z databáze Ministerstva vnitra ČR zjištěno, že poslední adresou pobytu stěžovatele bylo „Pobytové středisko Zastávka“, ze kterého odešel dne 15. 8. 2008.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Za takový zvláštní zákon je v daném případě nutno považovat zákon o azylu. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) ve spojení s ust. § 33 písm. e) azylového zákona, řízení zastavit.

Za této procesní situace pozbylo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil. Nejvyšší správní soud dále uvádí, že i kdyby v daném případě nebyly shledány podmínky pro zastavení řízení ve smyslu platné právní úpravy, bylo by nutno kasační stížnost odmítnout v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesplnění podmínek řízení, neboť stěžovatel k výzvě Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 9. 2008, č. j. 61 Az 37/2007 - 43, ve stanovené lhůtě a po řádném poučení, poté kdy byl tímto usnesením zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a nespecifikoval důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu

